

GOIGS DEL GLORIÓS APÒSTOL SANT PERE

que es venera en la capella de CAN BRUNET del terme de Guardiola
Bisbat de Vic

Puix per Déu sou exaltat
amb poders en l'alta esfera,
Sigueu el nostre advocat
Príncep Apòstol Sant Pere.

Abans fóreu pescador
amb la barca i en el mar;
d'allí Déu us va cridar
per regir vaixell millor,
fent-vos el Pilot major
de nau que en el món navega... *etc.*

Dels deixebles que elegí
Jesús per plantar sa Llei
us féu sobirà virrei
i príncep d'ells us unguí...
D'aquell Col·legi diví
sigueu el cap i guia vera... *etc.*

De l'Església militant
sou pedra fonamental
i segur camí real

V. Tu ets Pere. R. I sobre aquesta pedra edificaré la meva Església.

PREGUEM: Oh Déu totpoderós, no permeteu que res faci trontollar els qui Vós heu fonamentat en la pedra incommovible, amb la professió de fe de l'apòstol Sant Pere. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Lletra popular.

de l'Església triomfant:
serà d'aquesta habitant
qui de Vós i en Déu espera... *etc.*

Les claus del cel vos té dades
Jesucrist ací en la terra,
i els malvats que li fan guerra
allí no tindran entrada.
Puix que els serà ben tancada
fins que deixin sa ceguera... *etc.*

Benigníssim es mostrà
quan cridant-vos el Senyor
us féu d'homes pescador,
fent-vos dels peixos cessar:
barca i filats vaiu deixar
seguint la llum vertadera... *etc.*

Almoina us demanava
un tolit de naixement,
i el cureu encontinent
en lloc del què clamava.

A Déu després alabava
de tenir salut entera ... *etc.*

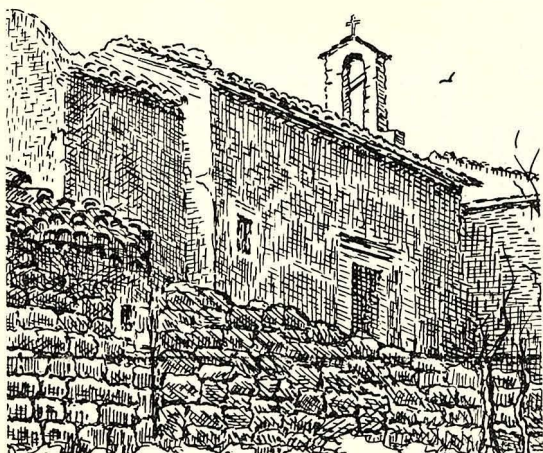
Us dóna Déu tal virtut,
que no es llegeix d'altre Sant
que amb la sombra anés curant
com Vós a tots dant salut.
Pregueu a Déu que ens ajudi
per seguir vostra carrera... *etc.*

Puix sou Mestre i Protector
de l'Església, gran escola,
protegiu als de Guardiola
amb les gràcies del Senyor.
Qui us nega el culte i l'honor
no té la virtut sencera... *etc.*

Sou de glòria coronat
en la celestial esfera,
Sigueu el nostre Advocat
Príncep Apòstol Sant Pere.

Dibuix d'A. Batllori Jofré.

SANT PERE DEL BRUNET

Sant Pere del Brunet és una de les fites interessants de l'arquitectura religiosa medieval de la comarca del Bages pel seu bon estat de conservació i per agermanar dintre la seva relativa petitesa una capçalera preromànica i una nau romànica.

Es troba a la part meridional del terme de Guardiola o de Sant Salvador de Guardiola del Bages, a l'indret conegut històricament per la Serra, i ara pel Brunet, a causa del gran mas Brunet que té adossada la capella. S'hi accedeix per la carretera de Manresa a Montserrat per can Maçana i el trencall que hi porta surt a mà esquerra de la carretera al qm. 10.2, poc abans d'arribar al Raval de l'Arboç.

Capella i mas que formen una unitat i ocupen un lloc alterós, són ben visibles des de la carretera i se'n separen cosa d'un quilòmetre. Abans, una porta interior comunicava la capella amb el mas, però el Visitador de la diòcesi de Vic va manar tapiar aquesta porta, encara visible, el 1618.

Fins fa poc les notícies històriques que es coneixien eren molt tardanes, perquè ignoraven que aquesta capella fou abans coneguda amb altres noms. Així, el 1035 es coneix com Sant Pere de Guardiola i en aquell any va rebre una deixa testamentària de Ramon Guifré de Balsareny. Més endavant en diuen Sant Pere de la Serra, de la parròquia de Sant Salvador de Guardiola, i amb aquest nom rep altres deixes testamentàries de devots de la comarca el 1282, el 1334 i en dates posteriors.

Des del segle XVII consta en les Visites Pastorals dels bisbes de Vic, com a capella de Guardiola, i així el 1618 es mana –com hem dit– de tapiar el portal que la comunica amb el mas i que l'enrajolin, i això mateix torna a urgir el bisbe Antoni Pasqual el 4 de desembre de 1685. Les dates de l'obra ens diuen que el 1620 es va obrir el portal de la part de tramuntana que fins fa poc era el portal normal d'accés, perquè tenia adossat un cup i edificacions parasitàries al mur de ponent i el 1767 li obriren una porta nova.

Però les notícies més interessants les dona l'anàlisi de l'obra arquitectònica. Després dels darrers treballs de restauració fets pels amos del mas Brunet, els senyors Marimón, el 1979, es pot admirar amb tota la seva bellesa i torna a tenir-hi culte, interromput des de la profanació del 1936. Formen l'edifici una capçalera preromànica amb el santuari comunicat amb la nau per una finestra geminada sobre l'arc triomfal, tapada quan es va cobrir amb volta nova el santuari. En època romànica, a mitjan segle XI, van refer la nau aprofitant part dels murs antics, però donant-li una disposició d'un rectangle reforçat interiorment per dos arcs torals i amb dues portes: la que donava al mas, per la part de migdia, i la que dona a l'exterior, a ponent. Aquesta façana de ponent, restaurada el 1979, té un portal de punt rodó, una finestra en forma de creu i el remat d'un petit campanar d'espadanya.

L'esglesiola, on es conjuminen molt bé el preromànic i el romànic, presenta altres característiques, com la singular llinda de dos blocs de pedra angulars, partida per una columneta, del finestral de sobre l'arc triomfal, els senyals de l'encanyissat que feren de motlle a la volta i que es veuen a tota la nau i el santuari, cosa que indica que abans del segle XI el santuari devia estar cobert amb embigat, les dovelles dels arcs torals que arrenquen d'una simple imposta, i algunes reformes al mur de ponent, fetes també en època romànica. També es va trobar davant del santuari, al subsòl, una gran sitja en forma d'àmfora, d'uns 2,50 m. destinada a evitar segurament del pillatge les collites. També són visibles a la nau restes de pintures d'incisió que imitaven l'aparell de pedra i que es veuen sobretot en els arcs torals.

El més notable és que es conserva l'ara primitiva de l'altar: un bloc de pedra de 119 cm. de llargada, 120 d'amplada i 8 de gruix, on hi ha gravats diferents noms entre els quals es llegeixen els de Guillem, sacerdot, Gombau i Bernat, sacerdot, que recorden segurament la consagració que es devia fer a mitjan segle XI, quan van adobar la nau i cobriren de volta el santuari.

Dins el mas es conserva un antic retaule gòtic del segle XV, amb un Sant Pere central, un calvari sobre seu, quatre escenes de la vida del sant, dues a cada costat i la predel·la inferior amb cinc representacions de sants. És el retaule que presideix aquests goigs, dels quals en coneixem tan sols una edició de l'any 1872, reproduïda en facsímil l'any 1979 amb motiu d'un feliç esdeveniment familiar.

Sant Pere del Brunet es mostra com una de les relíquies més ben conservades de les primitives esglésies de la comarca, i la seva bellesa rau en la rusticitat i arcaisme que presenta tot el conjunt.

Antoni Pladevall i Font

